

Hanna Verboom

‘IK HEB HEUS WEL EEN rock-’n-roll- RANDJE’

Drie jaar geleden zwaaide ze het acteren vaarwel om een filmplatform op te zetten. Met succes, dus Hanna Verboom is alweer aan het fantaseren over de volgende stap: produceren, regisseren én een kind. Klinkt zelfverzekerd. Maar hoe zeker is ze over onze dilemma's?

Tekst: Fleur Baxmeier.
Fotografie: Esmee Franken.

ALS ACHTSTEJAARS TERUGKEREN IN FEUTEN OF EEN GASTROL IN GTST?

‘Jaaa, *Feuten!* Ik leef redelijk in het heden, maar ik kijk met plezier terug op de mooie avonturen die ik tijdens het draaien van deze serie heb beleefd. Als we met dezelfde cast en crew zouden werken, zou ik me daar nog weleens in willen storten. Aan de andere kant ben ik ook heel dankbaar voor deze nieuwe fase waarin ik zelf meer dingen mag maken en minder rollen speel.’

Is het een bewuste keuze geweest om minder te acteren?

‘Ja. Ik hou ontzettend van goede films met net iets meer verhaal, maar ik miste een plek waar ik die eenvoudig online kon vinden. Zo ontstond het idee voor Cinetree: een on-demand-platform voor verhalen die verteld moeten worden. Ik was niet

technisch onderlegd en had totaal geen ondernemerservaring, maar het was mijn droom om de tijd te nemen om dit op te zetten zonder al te veel afleiding. En ik ben gesprongen, haha.’

‘IK LEES REGELMATIG IN DE BIJBEL. ER STAAN ZO VEEL MOOIE TEKSTEN IN’

Voelde het als een sprong in het diepe?

‘Diep in mijn hart ben ik altijd meer een maker dan een acteur geweest, dus ik was

Paspoortje

Geboren 11 mei 1983 in Vilvoorde

Burgerlijke staat Single

Brak door met de presentatie van *Top of the Pops* en haar hoofdrol in de film *Snowfever*

Carrière Speelde als actrice in onder meer *De Co-assistent*, *Feuten*, *Drifter*, *The Interior*, *Achtste-groepers huilen niet*, *Quiz* en *Feuten: het feestje*.

Begin volgend jaar heeft ze een bijrol in de nieuwe SBS-serie *800 woorden*, maar sinds drie jaar ligt haar focus op het runnen en uitbreiden van haar online videoplatform Cinetree.

Daarnaast heeft Hanna haar eigen stichting: Get It Done, een crowdfunder voor kleinschalige ontwikkelingsprojecten.

er na bijna tien jaar acteren echt aan toe. Tegelijkertijd vond ik het hartstikke eng, want ik kwam op totaal onbekend terrein terecht: mijn eigen bedrijf, een team voor wie ik hoofdverantwoordelijk was. De vraag was: kan ik dit wel? Een start-up opzetten is qua heftigheid volgens mij zoiets als bevallen. Je creëert vanuit het niets iets, je doet dingen die je nog niet eerder hebt gedaan. Ik heb er nooit spijt van gehad, maar het is qua tijd en energie wel een enorme investering. Het wordt toch een beetje je kind.'

LSD SLIKKEN OP BURNING MAN OF DE BIJBEL UIT JE HOOFD LEREN?

'Ik ben een aantal keer op Coachella geweest. Burning Man stond ook op mijn lijstje, maar dat festival is nu zo'n hype... Ik ga over twee jaar wel, als het weer uit is, haha. Lsd gebruiken lijkt me heftig, omdat

'DIEP VANBINNEN DROOM IK ERVAN OM WEER IN AFRIKA TE WONEN'

je gaat trippen. Ik denk dat ik daarvoor te veel de controle wil vasthouden. Het is niet mijn ding. De Bijbel uit m'n hoofd leren lijkt me ook een zware taak, maar er staan zo veel mooie teksten in.'

Ben je gelovig?

'Zeker. Ik lees dus sowieso geregeld in de Bijbel. Daarvoor gebruik ik de vertalingen van Eugene Peterson, die de oorspronkelijke teksten in gewonemensentaal heeft opgeschreven. Mensen vragen vaak wat het geloof mij brengt. Er is een citaat van een Indiase arts die dat goed uitlegt: 'Het mooie aan het geloof in God is dat je gelooft in een waarheid die buiten jou staat, omdat je gelooft in een God die liefde is en van jou houdt.' Dat bleef bij mij heel erg hangen, want er zijn genoeg redenen om moeite te hebben met jezelf, de mensen om je heen of bepaalde situaties. Het is fijn om te geloven dat er iets groters is dat er altijd voor jóú is.'

Het geloof veroorzaakt ook veel ellende. Sta je daarbij stil?

'Daar denk ik veel over na. In *Genesis* wordt gesproken over een boom van leven en een boom van goed en kwaad. God zegt: 'Eet niet uit de boom van goed en kwaad', wat eigenlijk een boom van oordeel is. Toch wordt het geloof heel vaak als ijkpunt genomen om te oordelen: hoe jij leeft, is niet goed, hoe ik leef, is wel goed. Dat

vind ik bizar. Ik geloof heel, heel erg in God, maar niet in de God die we van hem hebben gemaakt.'

EEN MAALTIJD BESTELLEN BIJ DE TRAITEUR OF ZELF DE KEUKEN IN?

'Ik heb een droomscenario van mezelf waarin ik taarten sta te bakken. In de praktijk bestel ik vaker eten, want ik ben vaak pas laat klaar met werken. Daarbij vind ik koken alleen leuk als ik met een grote groep vrienden in de keuken sta. In m'n eentje is er niets aan. De traiteur dus.'

Ben jij een huishoudprinses?

Trekt een gezicht: 'Mwoah. Ik hou meer van inrichten dan van schoonmaken. Toen ik als meisje met mijn ouders in Oeganda woonde, verbouwde ik om de week mijn kamer. Dan stuurde ik mijn oma brieven met mijn verzoekjes: lapjes stof, wol, versiersels. Met de buit knipte ik zelf mijn gordijntjes en dat soort dingen. Tegenwoordig bestaat mijn huis uit een woud van spullen die ik tijdens mijn reizen heb meegenomen, maar het is wel redelijk geordend en gestructureerd. Ik vind het prettig als mijn huis aan kant is. Dat doe ik lekker zelf, ik heb geen schoonmaker.'

Lig je ook weleens in je pyjama op de bank naar concurrent Netflix te kijken?

'Ik ben geen enorme *couch potato*. Sowieso heb ik geen tv. Als ik vrij ben, dan vind ik het lekker om de natuur in te gaan: wandelen in het bos, naar het strand met de hond van mijn ouders. Ontspannen is niet mijn allergrootste talent, maar ik weet hoe belangrijk balans is en dat ik niet alleen maar moet werken. Daarom zet ik mijn telefoon 's avonds weleens uit en ga ik lekker in bad: kaarsen aan, boek erbij. Je kunt als leidinggevende toch ook niet altijd bereikbaar zijn.'

ZELF EEN VLUCHTELING IN HUIS HALEN OF NAAR LESBOS GAAN OM TE HELPEN?

'Een vluchteling in huis halen, want daar ben ik al een tijd mee bezig. Het onderwerp speelde net toen ik vorig jaar aanschoof in *De wereld draait door*. Ik vertelde daar over mijn voornemen om het appartement op mijn zolder beschikbaar te stellen voor vluchtelingen. Naïef misschien, maar ik was diep geraakt

'IK DENK NIET DAT IK MIJN HELE LEVEN IN NEDERLAND BLIJF'

en wilde iets doen. Later bleek dat er van alles mis was met de leidingen op de zolder, waardoor er eerst moest worden verbouwd. Dat kwam me op veel kritiek te staan. Ik vond dat heftig, want het kwam voort uit goede intenties. Het duurde alleen iets langer dan gedacht.'

Kunnen de eerste vluchtelingen er binnenkort intrekken?

'Ik ben nu aan het kijken naar de beste oplossing: mensen uit een AZC eens per maand een weekend laten logeren zodat ze er even uit zijn, of misschien mijn zolder

verhuren zodat ik met een deel van dat geld buiten Amsterdam een groter huis kan huren voor een vluchtelingengezin. Ik zou graag ontmoetingen faciliteren en in gesprek gaan, maar ik moet zoeken naar wat voor iedereen het best werkt.'

Is dat lastig?

'Mijn zusje woont in een flat met vluchtelingen uit Eritrea. Op elke verdieping woont één student om de integratie te bevorderen. Ik vind het heel tof en ook stoer dat ze dat doet, want het is best zwaar. Er wordt heel makkelijk gepraat over de vluchtelingenproblematiek, maar het is anders wanneer je een getraumatiseerd mens voor je hebt. Dat gun ik bij wijze van spreken iedereen, want het laat zo duidelijk zien waar het uiteindelijk écht om draait in het leven: dat we allemaal mensen zijn en allemaal recht hebben op een hoopvolle toekomst.'

25 KILO AANKOMEN EN NOOIT MEER KWIJTRAKEN OF TWEE JAAR DE GEVANGENIS IN?

'Doe dan maar twee jaar de gevangenis in, dat lijkt me een hele ervaring. Ik heb best weleens iets gedaan wat niet door de beugel kan. Toen ik terugkwam uit Afrika, heb ik een keer gestolen: gummetjes, schriftjes. Ik heb ook meegedaan aan autoraces: de 200 km/u aantikken op landweggetjes. Die wegen waren dan wel afgesloten, maar toch was het spannend.'

Je komt braaf over. Is dat schone schijn of werkelijkheid?

'Op vrij jonge leeftijd ben ik begonnen met Get It Done: mijn crowdfundingplatform voor kleine ontwikkelingsprojecten. Daardoor zien mensen een bepaalde brave kant van mij. Ik heb niet het idee dat ik een rol speel, maar ik heb heus wel een rock-'n-roll-randje. Dat houd ik alleen veilig verborgen, haha.'

Wanneer komt dat randje tevoorschijn?

'Ik hou van feestjes en festivals, zoals Into The Great Wide Open op Vlieland. Oesters eten en in het bos naar muziek luisteren. Of ik zoek het avontuur bewust op door te backpacken en liften in landen als Kenia en India. Doordat ik als kind zo vaak ben verhuisd, zit de reislust er wel in.'

'EEN GROOT GEZIN LIJKT ME HET ALLERLEUKST WAT ER IS'

ELK JAAR VERHUIZEN OF VOORTAAN ACHTERUITLOPEN?

'Elk jaar verhuizen, absoluut. Ik probeer het niet te doen, maar ik hou ervan om nieuwe plekken te ontdekken. Ik denk ook niet dat ik mijn hele leven in Amsterdam blijf. Überhaupt niet in Nederland.'

Zit er veel onrust in jou?

'Diep in mijn hart droom ik ervan om later ergens een commune te beginnen of in Afrika te gaan wonen, maar ik heb in mijn jeugd ook gezien hoe belangrijk het is dat je één plek hebt waar je steeds terugkomt. Mijn vriendenclub voelt voor mij als een soort familie, dus die zal ik nooit verwaarlozen door jaren achter elkaar in het buitenland te blijven. Ik zal tussendoor altijd terugkomen.'

Wacht er in dat plaatje een grote liefde op je?

'Het zou hartstikke leuk zijn om weer een relatie te hebben, maar ik ben er niet bewust mee bezig. Ik geloof dat zulke dingen op een natuurlijke manier gaan en gebruik geen Tinder of andere apps.'

Waarom werkte het in eerdere relaties niet?

'Als ik voor iemand ga, dan wil ik dat het voor honderd procent klopt. Als dat niet het geval is, dan wordt het niets. Het grappige is dat de jongens met wie ik de afgelopen tijd heb gedatet, allemaal goede vrienden van me zijn geworden.'

Er was uiteindelijk geen vonk, maar we geven wel om elkaar. Dat vind ik mooi.'

BEKEND ZIJN ALS BEROEP OF LEVEN VAN FINANCIËLE GIFTEN?

'Mijn ouders werkten vroeger als ontwikkelingswerkers. Als gezin waren we dus afhankelijk van financiële giften. Dat

was soms best heftig. Ik weet nog dat mijn moeder een keer waspoeder van het merk Omo had gekocht. Vervolgens kwam er iemand langs die zei: 'Waarom was jij niet gewoon met het huismerk?' Mijn moeder was zó boos. Het lijkt me vreselijk om te moeten leven van giften, maar het lijkt me nóg erger om superbekend te zijn.'

Wat is er zo verschrikkelijk aan bekendheid?

'Toen ik net was gestopt met acteren, merkte ik dat het goed was om even niet meer in de spotlights te staan. Als acteur draait het toch heel vaak om jou. Je kunt zeggen: 'Dat doet niets met me,' maar dat is niet zo. Het resulteert er meestal in dat je of heel erg gaat *pleasen* of naast je schoenen gaat lopen.'

Welk effect had het op jou?

'Ik denk dat ik dat eerste ging doen, omdat dat ook is wat mensen van je verwachten. Nu ik voor mezelf werk, merk ik dat ik steeds minder snel compromissen sluit. Dat ik denk: het is oké om mijn eigen mening te hebben. Ik vind het spannend om erover te fantaseren dat ik alleen nog maar datgene doe waar mijn hart ligt. Dat is niet per se het managen van Cinetree, want daar ben ik niet supergoed in. Mijn uiteindelijke doel is om als producent en regisseur aan de makerskant te gaan staan. Misschien kruip ik af en toe ook nog voor de camera, maar dat zal dan echt een uitzondering zijn.'

JE LEVEN LANG SINGLE OF EEN GEZIN MET ZEVEN KINDEREN?

'Mijn ouders komen uit een groot gezin, ik heb zelf drie broers en zussen en roep al m'n hele leven dat ik ook veel kinderen wil. Zeven is een beetje onrealistisch, maar het lijkt me het allerleukst wat er is. Ik vind het ook tof dat steeds meer vriendinnen om me heen kinderen krijgen. Sinds ik de eerste →

baby uit onze vriendengroep tijdens een oppasmiddag meenam naar het Rijksmuseum, is het een soort traditie geworden dat ik dat doe als ze één jaar zijn geworden. Misschien niet heel logisch, maar je kunt niet vroeg genoeg beginnen met cultuur, haha.'

Zou je overwegen om in je eentje een kind te krijgen?

'Nee, dat denk ik niet. Dat heeft er vooral mee te maken dat ik het niet alleen zou willen doen, want dat lijkt me heel pittig.'

Wat voor moeder wil jij worden?

'Ik zou er veel willen zijn voor mijn kinderen. Je moet geen kinderen willen als je echt hard werkt, want daar heb jij niets aan en je kinderen ook niet. Ik

vind het fijn dat ik nu de dingen kan doen die ik wil doen en die onrust niet heb als ik straks kinderen krijg.'

Je bent heel milieubewust. Zijn kinderen in die zin een goede keuze?

'Dat is een moeilijke. Ik ben opgegroeid naast een kindertehuis. Mijn beste vriendin is wees. Ik heb financieel twee weeskinderen geadopteerd in Kenia. Er zijn zo veel kinderen zonder ouders: waarom zouden we zelf nog kinderen willen? In mijn hoofd ben ik daar heel erg mee bezig, in mijn hart wil ik heel graag een eigen kind dat een mix is van mij en mijn lief. Die drang is er absoluut. Het ligt eraan hoe de toekomstige vader dat ziet, maar het lijkt me te gek om daarnaast ook te adopteren.' ■

Houdt Hanna Van

Eten 'De Italiaanse of Ethiopische keuken. Pannenkoekjes eten met je handen; dat ritueel vind ik mooi.'

Auto 'Ik heb altijd klassiekers gereden, maar die zijn zó milieu-verontreinigend. Met pijn in mijn hart heb ik besloten om over te stappen op elektrisch. Ik heb nu een Hyundai Ioniq.'

Film 'Lion, Captain Fantastic, SlingShot.'

Kledingmerk 'Ook daarin ben ik bezig met het duurzaamheidsverhaal. Filippa K vind ik een tof merk, Stella McCartney, Céline, APC. Mijn kledingstijl is iets netter geworden sinds ik soms vergaderingen moet voorzitten waarbij mensen het idee moeten krijgen dat ik weet wat ik doe, haha.'

Vakantieland 'Kenia is waanzinnig.'

Guilty pleasure 'Karaoke is heel erg leuk: *Son of a preacher man, Girls just want to have fun, Nothing compares to you*. Als ik iets te veel op heb, overschat ik mezelf schromelijk met zingen, maar ik ben hardnekkig: ik ga door.'

Sport 'Pilates en hardlopen.'